

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

26.1.2011

B7-0084/2011

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågorna för muntligt besvarande B7-0667/2010, B7-0801/2010, B7-0805/2010 och B7-0806/2010

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om avfallskrisen i Kampanien

Judith Merkies, Victor Bostinaru
för S&D-gruppen

Europaparlamentets resolution om avfallskrisen i Kampanien

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av direktiv 75/42/EEG om avfall, särskilt artikel 4,
- med beaktande av direktiv 91/689/EEG om farligt avfall, särskilt artikel 2,
- med beaktande av direktiv 99/31/EEG om deponering av avfall, särskilt artikel 11 och bilaga II,
- med beaktande av direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv, särskilt artiklarna 17 och 18,
- med beaktande av sin resolution av 19 november 2003 om ramdirektivet om avfall¹,
- med beaktande av sin resolution av den 16 september 1998 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktiven om avfallspolitik²,
- med beaktande av arbetsdokumentet om det informationsuppdrag som utskottet för framställningar genomförde i Kampanien (Italien), den 28–30 april 2010³,
- med beaktande av den italienska lagen nr 123/2008, kungjord den 14 juli 2008,
- med beaktande av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser,
- med beaktande av domstolens dom av den 26 april 2007 i mål C-135/05,
- med beaktande av domstolens dom av den 4 mars 2010 i mål C-297/08,
- med beaktande av artiklarna 191 och 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av direktiv 2003/35/EG om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön, särskilt artikel 2,
- med beaktande av Århuskonventionen,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Avfallskrisen i provinsen Kampanien är det mest komplicerade kapitlet i historien om den problematiska avfallshanteringen i många delar av Italien. Under 1990-talet utlystes ett

---

¹ Antagna texter, P5_TA(2003)0508.

² EGT C 313, 12.10.1998, s. 0053-0099.

³ PETI_DT(2010)442870.

undantagstillstånd beträffande avfallet och regeringskommissarier med särskilda befogenheter och resurser utsågs.

- B. Genom det italienska lagdekretet nr 195 av den 31 december 2009 hävdes undantagstillståndet och avfallshanteringen delegerades till provinsmyndigheterna. Provinsen Neapel, där omkring 52 % av Kampaniens befolkning i dag är bosatt, har allvarliga problem med den gemensamma hanteringen av avfallet och den självständiga styrningen av hanteringen.
- C. Den 5 oktober 2010 antog parlamentets utskott för framställningar i princip enhälligt ett arbetsdokument som rapporterar om det informationsuppdrag som genomfördes i Kampanien (Italien) den 28–30 april 2010, vilket genomfördes efter upprepade framställningar om avfallshanteringen i regionen.
- D. Efter den kris som ägde rum sommaren 2007 blossade en kris upp på nytt kort tid efter det att utskottet för framställningar antagit arbetsdokumentet om uppdraget, och ett nytt undantagstillstånd utlystes. Tillkännagivanden om de undantagsåtgärder som beslutats för att bemöta krisen, som att anlägga nya avfallsdeponier, möttes med massiva protester.
- E. Den inledande lösningen att producera s.k. ekobalar och organiskt avfall genomfördes i slutändan inte på ett korrekt sätt och ledde till en situation där avfallsbalarna inte kunde tas om hand. På grund av att ingen avfallssortering och inget urval gjordes, producerades uppskattningsvis över sex miljoner ekobalar av undermålig kvalitet.
- F. Acerras första förbränningsugn togs i drift först i mars 2010, men verksamheten har lidit av att det saknats lämplig infrastruktur för sortering och behandling av avfallet och oron kvarstår över vad som sker med den giftiga askan från förbränningen.
- G. Framstegen med att minska avfallet och återvinna hushållsavfallet har varit ytterst begränsade, och hushållsavfall och annat avfall har fortsatt deponerats på ett urskillningslöst sätt och har i vissa fall uppenbarligen blandats med olika typer av industriellt avfall.
- H. Många deponier har förklarats vara områden av strategiskt intresse och därför har medborgare och lokala myndigheter, inklusive polisen, hindrats från att kontrollera vad som faktiskt förs dit. Avfallsdeponierna drivs i privat regi och utan giltig licens eller tillstånd för att fullt ut uppfylla lagstiftningens krav.
- I. Enligt Århuskonventionen har medborgarna rätt att bli informerade om situationen i sitt närområde och det är myndigheternas ansvar att tillhandahålla denna information och att motivera medborgarna att handla ansvarsfullt. Enligt direktiv 2003/35/EG är det medlemsstaternas uppgift att se till att allmänheten på ett tidigt stadium ges möjlighet till faktiskt deltagande i förberedande och ändringar eller översyn av de planer eller program som ska utarbetas enligt bestämmelserna.
- J. Medborgare som protesterade mot situationen eller försökte föreslå alternativa tillvägagångssätt fick inget gehör. Den huvudsakliga lösningen från politiska beslutsfattare på nationell nivå blev att ställa soptipporna och förbränningsugnen i Acerra under sträng militär bevakning. Nyligen har en del arresteringar skett under offentliga

demonstrationer i detta ärende, och det verkar stå klart att förbindelserna mellan medborgare och myndigheter har skadats och att allmänhetens missnöje bara växer.

- K. Europeiska kommissionen beslutade 2007 att spärra utbetalningen av 135 miljoner euro i bidrag till avfallsrelaterade projekt ur finansieringsperioden 2006–2013 och ytterligare 10,5 miljoner euro ur finansieringsperioden 2000–2006 tills systemet med regleringskommissarier avskaffas.
- L. Framstegen med att minska avfallet och återvinna hushållsavfallet har varit ytterst begränsade, och det system för avfallshantering som nu används bygger fortfarande till mycket stor del på deponering och förbränning av avfall, i strid med de riktlinjer som anges i det nya ramdirektivet för avfall (2008/98/EG). Det finns fortfarande ingen sammanhängande plan för regionens avfallshantering som är i linje med de principer som ligger till grund för EU:s lagstiftning på området, som respekterar de hierarkier som gäller för behandling av avfall eller som säkerställer att deponering och förbränning sker på ett säkert sätt, vilket gör att avfall fortsätter att deponeras ett urskillningslöst sätt, i vissa fall har det uppenbarligen blandats med olika typer av industriavfall.
- M. Hushållsavfallets kvalitet och dumpning av farligt avfall på olagliga dumpningsplatser kontrolleras inte och det faktum att geologiska och hydrologiska faktorer inte har beaktats i vederbörlig ordning då beslut fattats om att anlägga deponier i platser som Chiaiano, har inneburit förhöjda risker för att omgivande mark och grundvattenförekomster förorenas. Detta utgör en överträdelse av artiklarna 17 och 18 i ramdirektivet för avfall liksom av direktivet om deponering av avfall.
- N. I sin dom av den 26 april 2007 i mål C-135/05 slog EG-domstolen fast att Italien, bl.a. på grund av underlåtenhet att vidta alla nödvändiga åtgärder som krävs för att säkerställa att avfall återvinns eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att förfaranden eller metoder tillämpas som kan skada miljön, liksom att förbjuda att avfall överges, dumpas eller bortskaffas på ett okontrollerat sätt, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten. I sin nyligen utfärdade dom av den 4 mars 2010 i mål C-297/08 slog domstolen fast att Italien, på grund av underlåtenhet att vidta alla nödvändiga åtgärder som krävs i Kampanien, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 5 i direktiv 2006/12/EG.
- O. Redan i sin resolution av den 16 september 2008 om tillämpningen av direktiven om avfallshantering krävde parlamentet att man systematiskt inleder överträdelseförfaranden mot medlemsstater som underlåter att iaktta de bestämmelser som anges i dessa direktiv samt uppmanade domstolen att varje kvartal framlägga en förteckning över aktuella mål mot medlemsstater som inte uppfyller sina skyldigheter härvidlag, inbegripet förteckningar över de fall som domstolen redan avgjort respektive de böter som den därvid utdömt. I sin resolution av den 19 november 2003 om uppföljningsrapporten till ramdirektivet för avfall efterlyste parlamentet en grundlig och enhetlig övervakning och samordning av genomförandet av gällande avfallslagstiftning.
1. Europaparlamentet kräver att en hållbar lösning skyndsamt ska hittas som uppfyller EU:s kriterier, framför allt genomförandet av en avfallshanteringsplan i vilken, enligt direktiv 2008/98/EG, en central utgångspunkt är respekt för avfallshierarkin. Kommissionen uppmanas att hålla parlamentet informerat.

2. Europaparlamentet påminner om att efterlevnad av EU-rätten när det gäller avfall i Kampanien kräver mycket energiska insatser för att minska avfallsvolymer och få förebyggande och minskning av avfall, återanvändning och materialåtervinning att öka rejält i betydelse, genom att tillräcklig infrastruktur tillhandahålls, och konstaterar att man måste lägga större vikt vid återvinning av organiskt avfall särskilt i detta till stor del lantliga område. Parlamentet föreslår att datumet ska kontrolleras och att det införs ett system med utbyte av bästa metoder.
3. Europaparlamentet anser att de långvariga undantagsåtgärder som de italienska myndigheterna föranlett, inbegripet utnämning av särskilda kommissarier och utseende av avfallsanläggningar som platser av ”strategiskt intresse” under militär kontroll, har varit kontraproduktiva, och fruktar att mörkningen av avfallshanteringen från de offentliga institutionernas sida har underlättat snarare än förhindrat ökad närvaro av organiserade kriminella grupper, såväl inom den officiella avfallshanteringen i regionen som när det gäller illegalt bortskaffande av industriavfall. Parlamentet kräver därför mycket större insyn i de olika ansvariga myndigheternas arbete.
4. Europaparlamentet betonar vikten av att förtroendet åter byggs upp genom en strukturerad dialog mellan medborgarna och de olika myndigheterna samt myndigheter på olika nivåer, inom en strukturerad ram. Parlamentet beklagar de misstankar som myndigheterna riktat mot vissa medborgare som demonstrerat fredligt mot anläggning av nya avfallsdeponier och det våld som säkerhetsstyrkorna bemött dem med.
5. Europaparlamentet upprepar att strukturfonderna kommer att förbli spärrade fram till dess att en avfallshanteringsplan som uppfyller EU:s lagstiftning har lagts fram.
6. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten på de sju miljoner ton ekobalar, vars innehåll för närvarande undersöks och som samlats i upplag, särskilt i Taverna del Ré, och understryker vikten av att prioritera att de avlägsnas och bortskaffas när man vet exakt vad de innehåller. Parlamentet insisterar på att bortskaffandet av ekobalarna måste ske med hjälp av lämplig behandlingsmetod¹ och tas upp inom ramen för avfallshanteringsplanen, i vilken platser för varje behandling tydligt ska fastställas och grunda sig på rättsliga förfaranden.
7. Europaparlamentet noterar att man skyndsamt måste uppmärksamma den öppna och olagliga dumpningen av blandat och oidentifierat avfall nära Ferandelle och uppmanar till att sträng förvaltningskontroll tillämpas. Parlamentet påminner de behöriga myndigheterna om att de för att säkerställa full överensstämmelse med IPPC-direktivet (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), som för närvarande ses över, måste upprätta sträng kontroll över hanteringen av de olika typerna av industriavfall oavsett ursprung. Parlamentet påpekar att särskilt angivna platser måste fastställas som uppfyller EU-direktivens bestämmelser så att en lämplig infrastruktur för industriavfall, specialavfall och giftigt avfall utvecklas. Parlamentet kräver en förklaring

---

¹ För de senaste balarna verkar det idag vara förbränning i specialiserade anläggningar som är den enda praktiska lösningen, samtidigt som det aktuella området där avfallet ska bortskaffas måste återställas ordentligt. För de ekobalar som ”mumifierats” är förbränning vid höga temperaturer inte möjligt och därför bör endast bortskaffande till officiellt ackrediterade deponier, som överensstämmer med EU:s direktiv om deponering av avfall, användas.

till varför den planerade anläggningen för att ta emot organiskt avfall inte utnyttjas och begär att den ska tas i drift, förutsatt att den uppfyller de kriterier som fastställs i direktivet om avfallshantering.

8. Europaparlamentet beklagar att avfallsdeponier redan anlagts i naturskyddade områden inom Vesuvius nationalpark, som i Terzigno. Parlamentet avvisar med eftertryck alla planer på att utöka dessa deponier och välkomnar beslutet att inte anlägga en andra deponi i Terzigno (Cava Vitiello). Parlamentet föreslår att kommissionen ska begära ett föreläggande hos domstolen om de befintliga deponierna i naturskyddsområdena utökas eller om nya anläggs inom Natura 2000-områden.
9. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen har fastställt att anläggandet av avfallsdeponier inom Natura 2000-områden inte i sig strider mot EU:s lagstiftning och konstaterar också att områden har utsetts eller redan används i nationalparkerna, i Natura 2000-områden såväl som i Unescos världsarvsområden, i överrensstämmelse med EU:s lagstiftning. Parlamentet ifrågasätter huruvida detta medför ekologiska och hälsomässiga risker. Parlamentet anser att deponering av avfall inom natur- eller kulturområden inte är förenligt med miljölagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ändra EU:s avfallslagstiftning så att den kategoriskt förbjuder deponering av avfall i Natura 2000-områden.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta inom ramen för sina befogenheter för att kontrollera, exempelvis genom systematisk tillsyn, att de behöriga myndigheterna i Italien grundligt ser till att avfall samlas in på ett korrekt sätt, sorteras och behandlas och att de regionala myndigheterna lägger fram en trovärdig plan.
11. Europaparlamentet understryker att det är de italienska myndigheterna som bär ansvar för utformningen och genomförandet av avfallshantering. Parlamentet anser att skattebetalarna inte ska stå för kostnaderna för att sanera de områden i Kampanien som förorenats av olika former av avfall utan av dem som är ansvariga för föroreningarna i enlighet med principen om att förorenaren betalar.
12. Europaparlamentet konstaterar att Italien inte anmält sitt införlivande av direktiv 2008/99/EG om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser inom tidsfristen, som löpte ut den 26 december 2010, men förväntar sig ändå att Italien efterlever direktivet till fullo och utdömer påföljder i enlighet med de avfallsrelaterade straffbara gärningar som räknas upp i direktivet, inbegripet för juridiska personer när förutsättningarna för detta är uppfyllda.
13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka att Kampaniens myndigheter utan dröjsmål iakttar överträdelseförfarandena vid domstolen, i enlighet med artikel 260 i FEUF, i syfte att fastställa påföljder som garanterar att de italienska myndigheterna följer domstolens dom, och framför allt säkerställer att de befintliga avfallsdeponierna överensstämmer med EU-rätten.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Italiens regering samt till det italienska parlamentets båda kammare.